

## PIC NEGRE D'URGELL

per l'estació d'esquí nòrdic de la Rabassa

Distància	6,1 km (anada)
Desnivell acumulat	757 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	29 de març de 2008
Cartografia	Ed. Alpina: Andorra (1:40000)
Punts per a GPS	<a href="#">Pic Negre d'Urgell</a>



La Serra Airosa forma part del cordal carener que separa les Valls del Valira de l'Alt Urgell. A garbí dels estanys de la Pera, te un relleu poc accidentat i els seus cims son arrodonits.

La que proposem és una excursió fàcil: Espai molt obert, pales poc inclinades... fan que el perill d'allaus sigui molt remot en condicions normals. Ideal per a iniciar-se amb les raquetes de neu.

Malgrat les darreres nevades, el gruix no era suficient com per a calçar-se les raquetes. Tampoc vàrem trobar-hi plaques de glaç o neu dura que de vegades s'hi formen. Així que les raquetes i els grampons, en aquesta ocasió varen servir solament per a carretejar-los a la motxilla.

De pics negres n'hi ha diversos. Tal vegada el més conegut sigui el d'Envalira. Deuen el seu nom a la composició esquistosa (pissarres) del terreny que els hi procura un color fosc, gris fosc en el cas de la zona d'aquesta excursió.

### Itinerari

Per accedir a l'estació d'esquí nòrdic de la Rabassa ens cal prendre la carretera que des de Sant Julià de Lòria s'enfila a Aixirivall i en 17 quilòmetres hi arriba.

Comencem a caminar des de la mateixa estació vers sol ixent. Seguim els senyals groc i vermells del GRP i l'itinerari habilitat per l'estació per a raquetes. Pujada suau entre bosc de pi negre. En una cruïlla de pistes deixem a l'esquerra una cabana i una estació meteorològica. Després descendim lleugerament fins abastar a mà dreta el refugi (lliure) de la Roca de Pimes. (2.160 m., 25').

Davallem fins a la collada de Pimes (2.135, encreuament de pistes) on el bosc desapareix i on abandonem l'itinerari de raquetes per seguir –encara vers sol ixent– una pista que davalla primer i s'enfila suaument després, per la Solana de Caborreu. Nou encreuament de pistes a l'alçada de la Font Bullidora on girem a nord i el pendent s'accentua, sense passar de moderat. Anem deixant a la dreta la carena, més alta, de Calm Ramonet.

La pista fa una llaçada a l'esquerra per esquivar un turó però nosaltres podem seguir de dret fins al Coll de Finestres (2.449 m., 1h 30'). A partir d'aquí transitem per la carena del Calm Borrut deixant sota nostre, a la dreta, la fondalada del Torrent del Port Negre i a l'esquerra una ampli planell. El pendent es modera i fins i tot el camí planeja fins al peus del Pic Negre que abastem en moderat pendent (2.643 m., 2h 30').

Marxem ara vers sol ixent i davallem fins al port Negre (2.605 m.). El GRP marxa a mà esquerra davallant pel marge esquerra del Riu de Claror a buscar el refugi del mateix nom. Nosaltres ens enfilem, sense camí fressat, pel llom pedregós del Pic

Negre fins abastar-ne la seva àmplia, planera i allargassada carena, que no te l'aspecte de pic, sinó més aviat una prolongació del Monturull, que tenim a xaloc. Una fita ens senyala el punt més alt (2.704 m., 3h).

Tenim una bona perspectiva de la serralada pallaresa i andorrana vers ponent i tramuntana. A sol ixent el Monturull i el Padrafit, separats pel Coll de Claror, ens amaguen la Serra de Sirvent (Tossa Plana,...) i les muntanyes cerdanes. A migdia destaca la Serralada del Cadí i el massís del Port de Comte.

Tot el camí transita pel límit fronterer andorrano-català seguint des de la Collada de Pimes una pista que arriba fins al Port Negre. Amb la neu és fàcil de perdre'n el rastre així com els senyals del GRP. Però la ruta resulta sempre molt evident.

Retornem pel mateix camí esmerçant-hi dues hores.